UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De eruditione christifideliu[m]

Herolt, Johannes

Colonie, 27. X. 1496

Quinq[ue] debent cohibere sup[er]bum ornatu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30784

Visual Library

vt qñ amor ille amorē dei ſupat. hoc em̄
ab hoīe colit̄ qd̄ pre ceterꝫ diligit̄. Hoc
bñ ptꝫ in illis q̄ oēm ſollicitudinē appo
nūt qūo corpus ornare poſſint. ꝛ ſic tem
pus ſuū conſumūt. Vñ Chriſ. in libro
de ꝯpunctōe cordis. Nos tp̄s vite no/
ſtre ꝯſumimus expoliātes dñam id eſt
animā diuerſis ꝟtutibus ꝛ adornātes
ancillaꝫ. ſ. corpus varijs ornatibꝫ. Vñ
etiā dicit Aug⁹ de verbis apl'i ſermone
xliij. Corpis hui⁹. i. exterioris hoīs or/
namēta quāto amplius appetunt̄ tāto
erūt maiora hoīs interioris detrimenta
quāto aūt minus appetuntur exteriora
hoīs ornamēta: tanto magis pulchris
morib⁹ homo interior adornat̄. Ergo
poſtponēda eſt nimia cōplacētia veſtiū
qꝛ ꝓpter hanc ſolā poſſet hō damnari.
Vñ exemplū ſcribit Humbert⁹ de ſep
tuplici timore. ꝙ fuit q̄dam nobilis do/
mina in frācia q̄ reputata fuit ſancta in
diebus ſuis cū adhuc viueret. Que cū
ſemel eēt rapta vidit quādam magnaꝫ
comitiſſam que fuit ei familiaris. Et cū
aiam eius demones traherent ad infer
nū: ipa eiulādo clamabat: heu me miſe/
ram quia ſatis caſta fui ꝛ abſtinēs ꝛ ele/
moſynaria: nec ꝑ alia re damnor niſi ꝑ
ornatu vario queꝫ nimium dilexi et in q̄
mihi ipi nimis cōplacui: ꝛ ſic cuꝫ tali or
natu corporis mei ꝓximis meis occaſio
malarū ꝯcupiſcentiarū fui. ꝛ ſepius mo
nita tam in ſermonibꝫ q̄ꝫ in cōfeſſionibꝫ
meis nō ceſſaui. Quia ꝓpter nobilitatē
reputabā mihi talia licē. ꝛ ſic diſparuit.

¶ Quinqꝫ debent cohibere
ſupbum ornatum. O

ORnatū corpis debent cohibere
illa quinqꝫ. Primū dei ordina/
tio que vult vt in p̄ñti tpe inten/
datur reformatio aīarum. qꝛ ad hoc ſpe
cialiter fuit p̄mus aduentus filij dei in
mundū. In futuro vero vult vt fiat re/
formatio corpm̄. ꝛ ad hoc erit ſcd̄s ad/
uentus. Tūc em̄ reſurgent corpa ſcōꝝ
et gl'am ſuā habebūt q̄ hic ſine gl'a fue/
rūt. ſed illa corpa que h̄ ſupbe fuerūt or/
nata: a xp̄o nō ornabunt̄. Bern̄. Cum
dñs ad iudiciū venerit nō reformabit nī
ſi qd̄ humilitatis ꝛ abiectōis inuenerit.
Vñ apl's ad Philip. iij. Saluatorem
expectamus q̄ reformabit corp⁹ humili
tatis noſtre. ¶ Scdm̄ eſt ꝙ ornat⁹ iſte
tunc deficiet quando magis eſt nceſſa/
rius: hoc eſt in morte hoīs cū deo debe/
at homo p̄ñtari ꝛ angelis ei⁹ cū itur⁹ ſit
ad gl'am celeſtis regni Vñ Eza. iij. In
die iſta auferet dñs ornamēta calceamē
toꝝ ꝛ ānulos aureos ꝛ lunulas ꝛ torq̄s
et monilia ꝛ armillas ꝛ mitras. Armil/
las vocat gloſa ornamēta brachioꝝ. nec
ſolum deficiet ornatus gl'e: ꝫ etiaꝫ com/
mutabitur in ignominiā Et q̄ plus ha
buit de gloria: plus habebit tunc de ig/
nominia. vñ Ozee. iiij. Gl'am eoꝝ in ig
nominiā cōmutabo Et Eſaie. iij. Erit
ꝑ ſuaui odore fetor: ꝛ ꝑ zona funicul⁹:
ꝑ criſpanti crine caluiciū. ꝑ faſcia pecto
rali cilicium. ¶ Tertiū eſt vanitas ipſi⁹
pulchritudinis. de qua pulchritudīe le
git̄ Prouer. vi. Fallax gl'a ꝛ vana ē pul
chritudo: mulier timens deū ipa lauda
bitur. Vana dr̄ pulchritudo qꝛ cito va
dit in nihilū: ꝓpter qd̄ flori comparat̄.
In Eſaia em̄ legit̄. oīs caro fenuꝫ. ꝛ
oīs gl'a eius tanq̄ꝫ flos agri. Licet flo/
res ſint magne pulchritudinis: tamē ſa
tis parū amat̄ pulchritudo illa. Ratio
qꝛ cito ptranſit. Sic parum amāda eēt
pulchritudo corpis. qꝛ cito amittitur ad
minus in morte. ¶ Quartum eſt ꝙ ipa
pulchritudo talis freq̄nter maledicta ē
Vñ Job. v. Vidi ſtultū firma radice.
et maledixi pulchritudini ei⁹ ſtatī Ma
ledicta eſt pulchritudo hoīs illius q̄ ꝓp
ter pulchritudinē ſuam damnabit̄. Ex
pediuiſſet em̄ hoī illi ꝙ fuiſſet leproſus
vel naſo vel auribꝫ mutilatus q̄ꝫ eēt pul
cher hic. Quintū eſt ꝙ pulchritudo illi
us valde nociua eſt. qꝛ nocet ſibi ipi. no
cet ꝓximis: deo ꝛ angelis. hoc patet añ
ſup̄ eodē ca. D. Et hec dicta ſtꝫ de ſu/

ꝓbia interiori ⁊ exteriori in gn̄ali.

¶ De filiab⁹ ſuperbie. ⁊ p̄mo de iactantia.

Iactantia deteſtanda eſt. Prio qꝛ iactans ſe de bonis: grāz dei effundet. ⁊ opera bona perdet. Unde de. i. dr̄ Eccl. 20. Gratie aūt fatuorum effundent. De ſcd̄o dicit. Maximus in ſmone quodā. Non poſſum⁹ ſimul ꝓ vno eodemqꝫ opere fauorē mūdi appetere ⁊ p̄miū celeſtis gl̄ie inde acquirere. Item greg⁹. in moralib⁹. O q̄ꝫ miſeri ſunt q̄ affectant laudes hoim̄. et ſemet ipſis diſſipāt ⁊ fruct⁹ laborū ſuorū dūqꝫ ſe oſtēdere alienis oculis appetūt dānant qd̄ agunt. Scd̄o. qꝛ talis fert teſtimoniū de ſeip̄o. ḡ ad talem p̄t dici vere qd̄ iudei dixerunt ad chr̄m mēdaciter. vt hr̄ Johis. 8. Tu de teip̄o teſtimonium ꝓhibes. teſtimoium tuum nō eſt verum. In xp̄o cui hoc dicebat non habebat locum hoc dictū quia veracit̄ potuit de ſeip̄o teſtimoniū ꝓhibere Qꝛ ſeip̄m nouit plene qd̄ alij homīes non poſſunt facere ꝙ ſeip̄os plene ⁊ veracit̄ cognoſcāt. Unde hylari⁹ dr̄. Soli do de ſe credendum eſt. quia ſe ſolus nouit Sed in alijs hominibus verꝫ eſt qd̄ dr̄ apl̄s. ij. ad corꝫ. x. Non q̄ ſeip̄m cōmēdat ꝓbatus eſt. ſed quē de⁹ cōmendat. Tertio qui ſe iactat idolū ſeip̄m facit. ſeip̄m colens. ⁊ gl̄iam ſibi ip̄i attribuēs. que deo principalit̄ attribuenda ē Unn̄ apl̄s. Soli deo honor ⁊ gl̄ia. pſ. Non nobis dn̄e non nobis: ſꝫ noī tuo da gloriam. ¶ Querit̄ vtrꝫ iactātia ſit p ccatū mortale: Pro quo ſciendū. ꝙ ſeip̄m iactare ſiue laudare poteſt cōtingere octo modis. Primo mō ꝓpter bonā famaꝫ: vt ſcꝫ homo poſſit ſeruare ſuā bonaꝫ famā. ſic ſe ſamuel laudauit poſtq̄ꝫ ſenuit coram filijs iſrl̄. vt hr̄. i. Regū. 12 dicēs ad eos. Itaqꝫ ꝯuerſat⁹ ſum corā vobis ab adoleſcētia mea vſqꝫ in hanc diē. Ecce p̄ſto ſuꝫ: loq̄mi d̄ me corā dn̄o ⁊ corā xp̄o eius. vtrꝫ bouē cuiuſq̄ꝫ tulerim aut aſinū. ſi quē piā calūniat⁹ ſuꝫ. aut oppſſi aliquē. Si de manu cuiuſq̄ꝫ mun⁹ accepi ⁊ cōtemnā illud hodie. reſtituamqꝫ vobis. Et poſt ſubdit. Teſtis mihi eſt dn̄s ꝙ nō inuenietis in manu mea q̄cq̄ꝫ mali. Sic ſimili modo cū quis inculpatus eſſꝫ iniuſte vel etiā timeret inculpari iniuſte: in tali caſu poſſet ſeip̄m laudare ad conſeruādam famam ſuā: qꝛ crudelis eſt qui negligit famā ſuaꝫ. immo hō cū inculpat̄ iniuſte: tenet̄ defendere ſuā bonam famā. ⁊ ſe excuſare ⁊ oſtdere innocētiam ſuā. qꝛ dicit̄ Prouer. 22. Melius ē nomē bonū q̄ꝫ diuitie mlt̄e Unn̄ Hu. de ſctō victo. Non ſufficit nob̄ vita ſctā: niſi ſit ⁊ fama bona. Und̄ Aug⁹. Duo ſunt tibi neceſſaria. ſcꝫ cōſcientia ⁊ fama Conſciētia ꝓpter te. ⁊ fama ꝓpt̄ ꝓximū ¶ Scd̄o poteſt quis ſe laudare de bonis ſuis propter ſubleuationē ſpei: ſic ſe laudauit ezechias. vt habet̄. Eſa: 38. vbi dicitur. Egrotauit ezechias vſqꝫ ad mortem. ⁊ introijt ad eum eſaias ꝓpheta ⁊ dixit ei. Hec dixit dn̄s deus Diſpone domui tue qꝛ morieris tu ⁊ non viues. ⁊ conuertit ezechias faciem ſuam ad parietē ⁊ adorabat dn̄m ⁊ dixit. Obſecro dn̄e memento queſo: quomodo ambulauerim corā te in ꝟitate ⁊ in corde ꝑfctō ⁊ quod bonū eſt in oculis tuis fecerīꝫ. et fleuit ezechias fletu magno. ⁊ factuꝫ eſt ꝟbū dn̄i ad eſaiam ꝓphetā dicens Uade ⁊ dic ezechie. hec dicit domin⁹. Audiui orōneꝫ tuā ⁊ vidi lachrymas tuas ⁊ ecce ego adijciam ſup dies tuos. xv. annos. ⁊ de manu regis aſſyrioꝝ eruaꝫ te. ⁊ ciuitatē iſtā. Sic ſimili mō cum q̄s eſſet in maximis anxietatib⁹ cōſtitutus ſiue etiā in agone mortis: ⁊ de deſperatione tēptaret̄: tūc poſſet q̄s in tali caſu bōa opa ſua ad memoriā reducē ne deſperaret. Et cū ecōuerſo homo d̄ elatōe ⁊ cōplacētia ſui ip̄ius tēptaret̄: tūc pccā ſua eēnt reducēda ſic ad memoriā. vt ſic humiliaret̄. Huic ſimile legit̄ d̄ ſancto anthonio. cui diabolus dixit. Cū te ex